

PROGRAM

- Indmarch
- Velkomst
- Fællessang: "I Danmark er jeg født"
- Rektors tale til studenterne
- Musikalsk indslag
- Elevtale
- Musikalsk indslag
- Overrækkelse af legater
- Overrækkelse af eksamensbeviser
- Fællessang: "Vi elsker vort land"

Orkester: Six Foot Stompers

FREDAG
DEN 29. JUNI
KL. 10.00

Vi glæder os til
at fejre alle nye
studenter

TRANSLOKATION 2018

Kl. ca. 12 starter
studenterkørslen
foran skolen

I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuldmånen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Dannebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder!
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernelde!
Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Tekst: H. C. Andersen, 1850
Melodi: P. Schierbeck, 1926

Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl
over mark, under strand
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade,
men den skønneste krans
bli'r dog din, sankte Hans,
den er bunden af sommerens hjerter
så varme, så glade.

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler:
da går ungdom til dans
på dit bud, sankte Hans!
ret som føllet og lammet,
der frit over engen sig tumler.

Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende,
men mod ufredens ånd
over mark, over strand
vil vi bålet på fædrene's gravhøje tænde:
hver by har sin heks, og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde,
vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!
den kan vindes,
hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde!

Tekst: Holger Drachmann, 1885
Melodi: Shubidua